
Lenie van Stipriaan (1^e prijs)

Ekster Vogel van het jaar 2002: Ervaringen van een beginnend vogelaar.

Vanochtend voor het laatst de "ekster-ronde" gedaan. Met gemengde gevoelens, want het was leuk, maar toch ook wel een beetje een opgave, vond ik. Is dat beginners-onderschatting? Het nam allemaal veel meer tijd dan ik had ingeschat, elke keer weer meer dan drie uur voor die paar nesten in Hollandse Rading. Eerst enkele malen de hele route gelopen, alles nog goed zichtbaar. Dan begint de verwarring al, mijn mooie nummering loopt spaak, want ik vind steeds nieuwe bouwsels. En steeds zijn overal veel eksters te zien, maar ze gaan zelden duidelijk naar een "eigen" nest. Dan beginnen de bomen uit te lopen, zodat je

soms bij benadering niet weet waar het nest zou moeten zitten wat je zo keurig op de kaart hebt ingetekend. En elke ronde komt er wel iemand naar me toe om meer of minder vriendelijk te vragen wat ik uitspook ("we zagen u zo verdacht rondlopen" "sociale controle is nooit weg"). Ik ga van ellende steeds vroeger op pad en word daardoor ook steeds "verdachter", en één nest, aan het eind van een oprit waaraan vijf huizen staan, durf ik op het laatst helemaal niet meer te bezoeken. Maar elke week is het toch ook weer heel spannend bij elk nest. Is er een vogel te ontdekken? Soms meteen al, soms op het

moment dat je nèt verder wil gaan. En waarom voelt het als een nederlaag als je niets ziet, dat is toch óók een waarneming? Vaak ga ik dan op de terugweg nog even langs, want "niets" kàn eigenlijk niet! En het voelt echt als beloning dat ik de eennalaatste keer een nest met drie jongen erbij zag (wat zijn ze groot! maar nog zo onbeholpen), en de laatste keer nog 1 nest met 2 jongen en 1 met in ieder geval 1 jong. En bij thuiskomst een oudervogel voedselzoekend bij de voordeur. Ik zal nog lang extra op ze letten! En ik ben erg benieuwd naar de resultaten van de overige onderzoekers.